

til at tilfredsstille endel sultne Mavet, end de, han hidtil har været istand til at finde, selv om Levnetsmidlerne ikke skulde være af de allerfineste. I denne Henseende deler jeg ligeledes den ærede sidste Taler's Betragtning, at det er ikke sagt, fordi Levnetsmidlerne ere af en simplere Kvalitet, at de derfor ere usunde; men hvad man i Særdeleshed maa tage Hensyn til, naar man lovgiver paa et slikt Omraade, er, at man ikke fordyrer Levnetsmidlerne paa en saadan Maade, at den fattigere Del af Befolkningen ikke er istand til at forskaffe sig dem, thi det kan lidt hjælpe, at man viser dem udmærkede Levnetsmidler, naar de ikke have Penge til at kjøbe dem for. Vedkommende maa være glade ved at kunne forskaffe sig Levnetsmidler, selv om de ikke altid ere af de allermost delikate, og jeg vil sige, ligesom det ærede Medlem, at hvis det Forslag, der tidligere var for og vedtaget her, var blevet til Lov, betvivler jeg meget, at den meget ærede Ordfører havde faaet ret mange Takadresser rundt omkring fra Landet for at have medvirket til at faae en saadan Lov. En saadan Sværm af Høse- og Pottesmisere rundt omkring i Husene, som vi skulde have været lykkeligjorte med efter Forslaget, som det var vedtaget ved forrige Behandling, tror jeg, at den største Del af Befolkningen vilde have frabedet sig, og det undrer mig i højeste Grad, at navnlig det ærede Medlem kunde optræde som varm Talsmand for den Slags Betragtninger, da jeg tilltror ham særlig praktisk Kjendskab til Forholdene paa Landet, og da han jo maa kjende den prisværdige Bestræbelse, der er paa Landet ligesaa vel hos de mere som de mindre Bemidlede, efter at lade deres Børn oplære i den bedste Brug af deres Tid til at forarbejde og tilberede Levnetsmidler. Enhver vil vistnok indrømme, naar vi se tilbage i Tiden, at det er prisværdigt at se, hvilke Fremskridt Befolkningen har gjort paa dette Omraade, og saa skulde det være nødvendigt, at Lovgivningsmagten nu satte sig i Bevægelse for at lave en Stare af vælsønnede Embedsmænd til at rejse omkring og sige efter i enhver Pøtte, om ogsaa det, som deri blev tilberedt, var saa sundt og nærende, som de kunde finde paa at anse for tjenligt. Det vil jeg for mit Vedkommende neblægge Protest imod; jeg vilde aldrig være med til at stemme for den endelige Vedtagelse af et Lovforslag som det, der forelaa her efter 2den Behandling. Det er, som jeg før sagde, ikke med saa overordentlig stor Begejstring at jeg stemmer for det foreliggende Forslag; men da jeg ser, at det i alt Fald ikke kan afstedkomme noget Bærre, end den Løn, der følger med, kan jeg gaa ind derpaa. Skulde de Tre, som her ere opstillede, kunne udrette noget Godt, har jeg ikke Noget derimod. Skulde der paa et eller andet Sted i Riget være Nogle, som gav sig af med Tilberedelsen af slette Levnetsmidler, kunde disse Tre jo ogsaa yde Assistance i denne Henseende.

Jeg kan derfor være med at stemme for Forslaget og betragter det som en overordentlig heldig Løsning ifødet for det, vi stode i Begreb med at faae vedtaget som Lov. Jeg er vis paa, ligesom den ærede sidste Taler, at specielt det, han hentydede til, det Vækkende, at man vil gjøre Noget for de Fattige i Samsfundet, vilde komme til at svie til dem, og at de vilde komme til at betale den Lovgivningsvirksomhed, jeg har hentydet til, dyrt. Jeg vil slutte med at sige, at hvis Nogen i Fremtiden vil gjøre Noget for den fattigere Del af Befolkningen, vil jeg paa dennes Vegne være ham taknemlig for, hvis han kan komme med et fornuftigt Forslag til Anvisning paa, hvorledes man heretter kan skaffe den fattigere Del af Befolkningen billigere Fødemidler, end de hidtil have, i alt Fald kan jeg godt give en Antydning deraf, det er ikke saa vanskeligt for endel Værers Vedkommende. Dersom man kunde gaa ind paa at revidere Lødblovgivningen og nedfætte Løden paa adskillige af de Ting, den fattigere Del hovedsagelig er henoist til, vilde det lette i en betydelig Grad, og jeg vil ikke lade Leiligheden ubenyttet til endnu engang at sige, at jeg anser det for en stor Uretfærdighed imod den fattige Del af Befolkningen ikke alene at Lødblovgivningen er som den er, men at man vedbliver at beholde en Krigstoldstat, der beskatter Befolkningen op til $2\frac{1}{2}$ Million Kr., saa mange Aar efter at den ekstraordinært blev vedtagen.

Formanden (Krabbe): Ja, den Sag ligger jo meget udenfor den foreliggende Sag.

Kjær: Ja, det er ogsaa kun en Hensigt, jeg gjør, men det har været mig overordentlig meget om at gjøre at fremsætte den efter den Svær, jeg har set paa dette Omraade, som jeg naturligvis ingenlunde billig. Derved er jeg bleven dreven til saa meget desto ivrigere at give Anvisning paa en Maade, hvorpaa man kunde komme den fattigere Del af Befolkningen til gode, bedre end ved det Lovforslag, der forelaa til 2den Behandling, vilde kunne have gjort, hvis det var blevet ophøiet til Lov. Særligt skal jeg hermed slutte.

Ordføreren (Bust): Der er et gammelt Ordsprog, som siger, at efter Regn kommer Solskin, og jeg haaber, at naar de Herrer for en Del have faaet udladet, de da ville blive behageligere at forhandle med. Det er jo saa tidt, at naar Folk ere komne af med det, som de have haft paa Hjerte, ere de meget gode at komme afsted med bag efter. Jeg har tilladt mig at begjære Ordet i Anledning af nogle fremkomne Udtalelser, som ikke ere rigtige, hvilket kan bevises af det foreliggende trykte Papir, og som jeg ganske kort skal modsigte, for at man ikke skal blive ved at kjøre videre paa disse Urigtigheder. Det